

ŽNOVINY

sobota 1. listopadu 2014 / 8. číslo, 12. ročník přehlídky

Zpravodaj Kláštereckých divadelních žní

A tenhle barák nám (jednou) posere pták...

Tolik účinkujících klášterecké žně skutečně ještě nezažily. Autobus narvaný k prasknutí přivezl do kulturního domu Divadelní spolek Tyl z Rakovníka, který vystoupil se známým muzikálem Šakalí léta. Však jsme se jim za to i my odvděčili velmi hojnou diváckou návštěvností.

Podle povídek Petra Šabacha napsali pánové Jarchovský a Hřebejk filmový muzikál, který byl následně zpracován i do podoby divadelního scénáře. Největším problémem zpracování něčeho notoricky známého je, že nutí diváky ke srovnávání s předlohou.

Ze včerejší inscenace tryskala energie, ale i pot, protože mladí herci, tanečníci a zároveň zpěváci se snažili dát do hry vše, co mají a co umí. Díky tomu nás ze začátku dokonce trochu vystrašili, protože neodhadli nerovnost povrchu našich divadelních prken a několik herců se porouchelo z pohyblivé scény k zemi. Naštěstí vše dobře dopadlo a na našich žních nevznikl nechtěný a nikým neřízený skandál. Protože to by byl skandál.

Měli jste tu úžasné diváky

Rozhovor s režisérkou představení Alenou Mutinskou

Prozradte, co berete za prášky, protože to není možné, že byste se zdravými nervy vydržela přežít tolik lidí.

Já strašně křičím, když mě rozcílí. Oni jsou fakt šikovní, ale mají tendenci žvanit. Kolikrát jsem si je chtěla vyzkoušet, jakože co jsem teď říkala a když mi to zopakovali, tak mě vždycky naštváli (*smích*). K Sakalím létům mě přivedl dramaturg Městského divadla v Brně Jan Šotkovský, který mi říkal, že mám kolem sebe tolik mladých a šikovných lidí a poslal mi scénář s tím, jestli je nechci udělat. Já jsem si scénář přečetla, něco vyškrtala, zrušila jsem tři písničky a začali jsme na tom pracovat. Já hodně dbám na přípravu u stolu, protože mám ráda uvěřitelné divadlo. Je důležité, abych věřila herci.

Pokračovali jsme aranžovačkami. Ale pozor, dělali jsme na tom skoro tři roky, protože se na ten mladý herecký základ začali nabalovat další mladí a pak další a nakonec jsme skončili na šedesáti lidech. Já jsem myslela, že se zblázním. Dříve už jsem dělala pár představení s početným obsazením, kde jsem také měla mladáčky, ale tihle strašně rychle chápali. Hlavně je na nich vidět, že je to baví. Tihle představení nemá výkyvy v energii. Oni jsou od začátku nastartovaní a natěšení, ať hrajeme, kde hrajeme. Samozřejmě je taky nastartuje divák, a tady jste měli úžasného diváka, který s nimi šel už od začátku.

Nejvýraznější složkou představení je hudba, jak jste zkoušeli?

Hudební zkoušky jsme měli zvlášť a o hudební stránku se hodně postaral Leoš Janoušek, který hraje Peterku. Ten nám udělal aranže písniček a zkoušel s kapelou. Do toho se přidávali zpěváci, se kterými mi pomohla Alena Bradáčová (zpěvačka Milada) a Honza Švácha. Alena je výborná zpěvačka, která dřív zpívala s kapelou.

Tihle lidé pro mě byli důležití, protože já slyším, když je něco špatně, ale neumím to pojmenovat a vysvětlit. Je to hodně kolektivní dílo, mojí záležitostí byla herecká a režijní stránka a dát to všechno dohromady.

Ať si kdo chce, říká co chce

Libuše Potůčková

Nádherná, moc se mi to líbilo. Úplně jak v Praze.

Jaroslav Krejsa

Já sem moc nechodím, ale jsem nadšený z toho, co jsem viděl. Bylo to nádherné. Určitě se stanu pravidelným divákem.

Lena Ratajová

Nesrovnávám divadlo s filmem, protože ten jsem viděla jen jednou. Představení se mi líbilo. Herecké výkony byly úžasné. Všichni kluci byli dobří a tetička byla skvělá. Moc se mi líbilo, jak tancovali rokenrol při Alenčiných narozeninách. Mělo to spád, mělo to grády, roztancovala jsem se na židli, takže pro mě dobrý. Trošičku mě zklamal Bejby v jedné písničce, kdy se mi zdál slabý. Jsem spokojená.

Jana Oudová

Představení bylo úžasné, nádherné. Byla jsem překvapená, na to, že jsou amatéři, to vypadalo profesionálně.

Martina Kubová

Úžasné, strašně se mi to líbilo. Bylo to bezva.

Tomáš Fiala

Já bych řekl, že to byl dobrý rock'n roll, ale chvílemi dost roll.

Zora Brečzková

Představení bylo úžasné, zaujalo mě. Byla fajn ta spousta mladých lidí, a to s jakou vervou se do toho dali.

Měli jste tu úžasné diváky

Máte nápaditou scénografii a obdivovala jsem, že herci dokáží být při přestavbách i v zákulisí disciplinovaní.

To se taky muselo nazkoušet. Měli jsme zvlášť zkoušky jen na přestavby. To já jim ještě nadávám, když jim něco upadne. A v tom zákulisí při zkouškách moc disciplinovaní nejsou, jak je jich hodně, tak mezi sebou žvaní a já si vždycky můžu vyrvat hlasivky (smích).

A kolik se jich na jevišti vlastně dohromady objeví? Včetně celé kapely kolem šestapadesáti.

Není jich u nás nějak méně? Zdá se mi ochuzená kapela.

Je ochuzená. Včera v jedenáct hodin v noci mi poslali zprávu kluci, co hrají na saxofon a kontrabas, že je skolila nějaká chřipka. Naštěstí to tam bez nich kluci zvládli. Museli jsme promíchat nástroje. Na basovou kytaru hrál ten, který je jindy u bubnu a u bubnu se dnes kluci střídali.

Můžete s takovým početným obsazením a náročnou výpravou hrát všude?

Nemůžeme, i dnes jsme tu byli už trochu natěsnaní. Ale hráli jsme dokonce i venku v pleněru a bylo to úžasné představení.

Jak jste spokojená s dnešním představením?

Dnešní představení samozřejmě mělo výkyvy. Právě třeba v kapele, která občas pozdě nastupovala, nebo nám trochu blblý světla. V první písničce se nám herci převrátili, to jsem se lekla. Já jsem ale s představením spokojená, průšvih to nebyl. Dnes jsme hráli dvacátou sedmou reprizu a zatím jsem viděla každou. Mně když se představení nelíbí, tak odcházím. A dneska jsem zůstala.

Ať si kdo chce, říká co chce

Vojtěch Kutílek
Hra se mi velmi líbila, bylo to proloženo pěknými písničkami a měli i hezky udělané kulisy.

Jiří Hnilička
Mně se to líbilo. Zaujala mě hlavně hudba, myslím, že kapela byla vynikající. Překvapil mě i počet lidí na jevišti. Představení bylo výborné, dobře jsem se pobavil.

Lenka Kodytková
Moc se mi to líbilo. Byla jsem zvědavá, jak to zpracují, protože jsem zvyklá na film a asi jako každý znám ty písničky nazpaměť. Myslím, že to udělali úplně úžasně a že vybrali tu důležité věci. Tatínek byl úplně perfektní a Kšanda byl super.

Dnes uvidíte TESTOSTERON

Rozhovor s režisérem inscenace *Testosteron* Jakubem Hyndrichem je převzatý ze *Zpravodaje Divadelního pikniku Volyně 5/2013* a *Zpravodaje Jiráskova Hronova 5/2013*

Vaši inscenaci jsem vnímal hlavně jako zábavné divadlo a vlastně jsem v ní nehledal žádné vážné téma. Ale při hovoru s jinými diváky jsem zjistil, že v *Testosteronu* vážná témata hledali. Co je vaším hlavním cílem – čistá zábava a komedie, nebo vážné téma?

V první řadě to je hlavně komedie, je to pro nás příležitost, jak diváky rozesmát, snažíme se hrát na tuhle notu. Ale na druhé straně jsme si všichni – herci i já – prošli nějakými vztahy. Soubor společně funguje už řadu let a svou roli hrálo taky to, že je to představení čistě pro chlapeckou část ansámblu a chtěli jsme udělat profilové představení o mužské části souboru. A na to je tento text opravdu geniální. Takže samozřejmě tam nějaké téma je – pro nás to je univerzální muž vypovídající se ze svých strachů, obav a problémů. A my jdeme do jeho soukromého prostředí, ukazujeme chlapy, kteří jsou zavření pohromadě dlouhou dobu na jednom místě. A mají různou hladinu testosteronu, chlapi, kteří jsou úplně nuly, se učí od těch „velkých kluků“, kteří jsou ale možná vyprázdňenější než oni. Obzvlášť ženská část publika se tak může podívat do prostoru, který zřejmě nikdy jinak nevidí.

Hra končí v podstatě happyendem, je to v původním textu stejné, nebo jste do něj zasahovali?

Na jednu stranu je to samozřejmě hořká komedie, má ukazovat nějaký karikaturní charakter v nás, ale na druhé straně jsme chtěli dát i nějakou naději a víru. A přece jen jsme to dělali pro ženské, dovolili jsme si na ně navršit neuvěřitelné množství špíny, ale to neznamena, že bychom je neměli rádi. Konec je takové smíření s ženskou částí publika, my nechceme být militantní antifeministi, je to jenom hra.

Takže jste do textu vůbec nezasahovali?

Kromě několika malých změn jsme nezasahovali v podstatě do ničeho. Obdivuju hlavně Tomáše Svobodu, který hru naprosto geniálně přeložil, takže jsme nemuseli pracovat na tom, aby byl text živý. Museli jsme samozřejmě vytáhnout polské reálie, které by český divák nepochopil, ale do dramatické části textu jsme nijak nezasahovali. Vlastně bylo strašně snadné režirovat – dělal jsem v podstatě jen aranžé a mizanscény a nemusel jsem se bát o to, zda dojde k nějakému

dramatickému obratu, protože je naprosto jasně daný v textu. Sarumanovicz navíc hru psal přímo ze zkoušek s herci, vznikl z živého zkoušení.

Bylo pro herce těžké naučit se vědecký text, který by měl být přesný a nedá se v něm moc improvizovat?

Paradoxně nejhorší pro nás bylo zajistit na jevišti práci pro ty, kteří tyhle přednášky poslouchají. Je často těžší být právě tím posluchačem, než tím, kdo právě hovoří a může se herecky využít díky textu.

Soubor máte hudebně nadaný. I proto jste zařadili živou kapelu?

Vycházeli jsme z poznámek v textu, kde jsou zařazeny hudební předěly, ale není tam živá kapela. Máme v souboru kluky ze tří kapel a říkali jsme si, že by bylo smutné to nevyužít. Navíc hudební část to vždy trochu nakopne.

Mají členové souboru manželky či přítelkyně?

Ano, většina členů má partnerky. Manželky a přítelkyně to berou a na představení chodí.

Jaká je jejich reakce?

Hlavně bych byl rád, aby to někdo nepochopil jako nějaký manifest proti ženám. My ženský milujeme a spíš je to náš pomník pro ženy. Navíc každý z nás má svých vztahů dost, takže jsme si tam potřebovali vyřídít účty sami se sebou. Občas někomu vadí tolik vulgarismů, ale ještě se nám nestalo, aby nám nějaká partnerka řekla, že jsme to přešvihli.

Skončily žně, ať žijí žně!

Manželé Kodytkovi

Lenka: Mně se žně líbily jako vždycky. Líbilo se mi, že byly lehce skandální, na můj vkus málo, klidně bych i přidala. Čekám, jestli ještě dnes nebude nějaký skandál. Obdivuji vás, že to dokážete tímhle způsobem zorganizovat. Byly tu úžasné soubory. Vždy, když jsem přišla domů, tak jsem si je ještě vyhledala na internetu. Strašně se mi líbil Zmrazovač, z toho jsem byla nadšená, navíc i z pokračujícího večera, co tu pak byl, kdy nám soubor ještě zazpíval.

David: Já jsem spokojený, protože byly skandální a já mám rád skandál. A myslím, že šťastné třinácté žně se vydaří ještě lépe.

Vašek Štauber

Letošní Žně byly Skandální. Skandály, které zazněly v doprovodném programu, vytvořily některé citlivější diváky, a to tak, že velmi. Zdá se, že jsme odvedli dobrou práci. Myslím, že se podařilo našim divákům ukázat i opravdovou špičku amatérského divadla.

Zápor vidím v tom, že jsme zase nastavili pomyslnou latku Žní o něco výše a že bude příští rok problém tuto latku překonat.

Zdeňka Nyklíčková

Pro mě je jednoznačným hrdinou letošních žní Honza Milota. Protože ty nervy, když jsme ještě v úterý před zahájením neměli úvodní představení! A Honza telefonoval a telefonoval, až se nakonec dovolal. A to bylo moc dobře, protože jinak bychom se tu minulou sobotu sešli, podívali se, kdo se jak za ten rok změnil a šli bychom zase domů.

Co se nám rozhodně povedlo jste vy, diváci. To, že chápete, že nechceme na žně vozit pouze komedie, a i když některý ze žánrů není vašim šálkem čaje, tak nám zůstáváte věrní.

Co musíme do příště zlepšit, jsou naše webové stránky. Omlouvám se všem, kteří se z nich chtěli něco dozvědět. Víím, že nemáte všichni facebook (i když se na nás můžete podívat i anonymně, bez jakékoli registrace). Zkrátka, jak jsem dlouho na naše stránky nic nenapsala, tak jsou nějaké zablokované, což jsem vtipně zjistila až těsně před žněmi. Skandál! Dávám si závazek do příštího roku (teda takhle, někoho tím asi nejspíš pověřím).

Jestli se vám letošní žně líbily, budeme rádi, když o tom někam napíšete. Do novin, ředitelovi, starostce, doma na papírek, nebo třeba na zeď. Nejlépe na tu naši.

Rodina Fialů

Jirka: Musím pochválit Štěpána, který byl hrozně vtipný a úžasný. Vždy to tak krásně začne, umí to podat, je hodně zábavný.

Tomáš: Zároveň chceme ocenit snahu vás všech divadelníků, práci a čas, který tomu věnujete, protože to je úplně úctyhodné.

Bohunka: Já toho hned využiji, protože po celou dobu přemýšlím, jak poděkovat organizátorům. Moc vám děkuji, žně jsou úžasné a já vás všechny obdivuji.

Kačka: Já oceňuji Zmrazovače. Ale protože mám ráda také umělečtější nebo vážnější věci, tak se mi moc líbil i Pan Polštář. Určitě jste si všimli, že jsme letos přišli úplně každý den, což se nám dříve ne vždy podařilo, a je to i kvůli tomu, že celý rok

Pro všechny, kteří si mysleli, že "plakátový" zadek patří Květě, přikládáme snímek z fotografování plakátu. Původně to Květa opravdu měla být, ale kvůli zdravotní indispozici jsme museli sehnat dubléřku.

nemáme možnost vidět se s vámi, divadelníky. Tak jsme rádi za tuto příležitost.

Tomáš: Šetřete si trochu síly, nedávejte do toho tolik energie, protože žně jsou běh na dlouhou trať, tak ať nám dlouho vydrží. Já osobně si myslím, že jakmile skončí žně, tak nastane v Klášterci obrovské kulturní vakuum. Tak by bylo dobré udělat malé jarní žně, ne takového charakteru, ale dvě, tři představení, třeba v pátku. Pozvat opět soubory a udělat jarní zasetí.

Kačka: Já bych ještě zaintervenovala, aby se zlepšilo víno. Raději bych si připlatila, než si dát za třicet korun víno, po kterém mě druhý den bolí hlava.

Lukáš Křížek

Už když jsem viděl plakát k letošním žním tak jsem věděl, že to bude hrozný průser. Co si organizátoři tento ročník dovolili, to opravdu nemá obdoby! Nejdříve vám vnuť pod hlavu polštář ušitý z černého humoru, abyste mohli v rádobu pohodlí sledovat něco o nějakých židech z Klapů a když se vrátíte domů (třeba i pěšky!) tak na vás pošlou revizora. Aby si vás opět získali, nechají zapět nějakou cizokrajnou árii, ale zase vám zakážou zmrzlinu. Následně vás málem popraví a než si to vlastně stačíte uvědomit, dáte jim svůj like. Připomenou, že se blíží Vánoce, nakopnou vás rock'n'rollovým nášupem a při posledním odchodu ze sálu zkontrolují všechny muže, zdali mají dostatek testosteronu. Tuhle paletu žánrů na vás bez optání vybalí a ještě vám ji, spolu s vkusnými moderacemi a vtipným doprovodným programem, naser-vírují na zlatém podnose. Je naprosto skandální, že to letos mělo takové koule. Ale jinak doprdelekurva dobrá práce, za mě rozhodně jednu z nejlepších divžní!

Štěpán Malast

Letošní žně mě těšily. Podobně jako předchozí ročník jsem měl možnost být na žních každý večer a ani jediného nelituji. Mám rád nadsázku, s jakou do toho s Klasáky jdeme, mám rád rozmanitost jednotlivých inscenací a mám rád pivo. Těším se na příští rok.

Honza Škach

Výběr her byl opět výborný. Jsem rád, že se stále zvyšuje návštěvnost. Letos bych chtěl pochválit skvěle fungující kavárnu. A naše rezervy? Myslím, že při vstupu do KD již výzdoba tak nešokuje jako dříve. Vitríny s exponáty si návštěvníci moc neprohlíželi. Sloupy s plakáty ale úspěch měly a "relaxační koutek" byl výborný nápad a tento koutek byl také často využíván.

Příští Žně budou 13. Pro mě třináctka není šťastné číslo, ale snad to Žním vadit nebude a budou zase na dobré úrovni.

Vašek Polda

Žně si udržují dlouhodobě vysokou úroveň přivezených inscenací, což se odráží na návštěvnosti a spokojenosti diváků, to je moc dobře. Je těžký a dlouhodobý úkol získat přízeň a dobrou pověst u diváků, ale i souborů, a vybudovat kvalitní přehlídku a je výjimečně jednoduché tuto pověst ztratit. Jsem rád, že se nám zatím daří spíše to první a divákům i souborů dokážeme zajistit ty nejlepší možné podmínky. Velmi mne potěšilo, že Honza se Zdeňkou přes odřeknutí souboru, který měl hrát úvodní představení, na poslední chvíli úmornou práci dokázali zajistit náhradní inscenaci, která pro mne byla divadelněji vlastně mnohem přínosnější, než původně zamýšlená, kterou jsem už měl možnost vidět. Změnil bych přístup mnohých zaměstnavatelů, kteří by nám měli dát týden placeného volna, abychom mohli být zodpovědnými nositeli kulturních tradic, čímž bychom mohli uspokojit i toho nejnáročnějšího diváka a naši touhu po každoročním mejdanu. Změnil bych konečně sezení na kulturních židličkách, které se při dlouhých představeních pro mnohé z nás stávají mučícími nástroji. Na druhou stranu se díky tomu začíná v Klášterci rozvíjet fenomén diváka polštářkáře a vlastnokřesílkáře, což může znamenat zajímavý posun ve tváři přehlídky.

Skandální nákup

Letos poprvé vystala na žních potřeba nákupu erotické pomůcky. Tento úkol vzal na svá bedra poprvé někdo, kdo onu věc jistě nekupoval poprvé.

Skandální poděkování

Letošní kavárna byla super. Díky za trpělivost a vstřícnost po celou dobu žní, naseděli jsme se tu často a dlouho. Díky za naši oblíbenou desítku (i když někteří diváci se nám snažili namluvit, že je po G bolí hlava).

Úryvky z deníčku teoretika

Tak to jsme tomu opravdu dali. Máme sice divácké hlasování, máme debaty se soubory, ale to vše je takové pěkné, malé, laické. Nemáme tu žádnou profi porotu, která by nám řekla, cože jsme to vlastně viděli (i když je pravda, že u některých inscenací jsem za takový rozbor více než vděčná). Jenže letos byl na žních Lukáš Křížek, student 1. ročníku divadelní vědy na FF No dobrá, je to ještě takový teatrolog mlíčňák. Ale poprvé v historii Žňovin si můžete přečíst rozbor inscenací od někoho, kdo se za několik let a za málo peněz, bude rozbořem divadel žít.

Letošní žně nabídl vskutku široké spektrum žánrů, takže si na své přišli jak diváci očekávající pořádnou řachandu, tak i vyznavači náročnějších kusů. Rozhodně by nemělo smysl pouštět se do nějakých skandálních rozborů a jednotlivých hodnocení, takže si dovoluji věnovat své řádky pouze dvěma inscenacím z celkových devíti, kteréžto si jako jediné získaly mé nejvyšší možné (leč divácké) hodnocení. Ačkoliv příznávám, že s těžkým srdcem vynechávám komentář k řemeslné práci Rádobydivadla Klapů, postřehy z velmi dobře stylizovaného Gogolova Revizora od Hrobosáků z Tý-já-tru nebo svou obhajobu za špatné pochopení pravděpodobně nejdívaldelnějšího představení, Dlouhý Štědrý večer Thorntona Wildera od Divadýlka na dlani z Mladé Boleslavi a podobně.

První z nich je McDonaghův Pan Polštář v provedení Divadla Perštýn. Představení, jež zahájilo celou přehlídku a hned první den donutilo některé diváky opustit své (ne)pohodlné židličky už po prvním dějství. V překladu Ondřeje Sokola a v režii Terezy Karpianus se nám představili pražští Ondřej Rychlý (Katurian), vynikající Ondřej Novotný (Tupolski), na žních již známý Filip Müller (Ariel) a Josef Láška (Michal). Jak jsem podotýkal už ve své malé glose ve druhých žňovinách, největším nositelem, řekněme, kvality, je bezpochyby McDonaghův břitký, explicitní, černý a vulgarismy ověšený text. Začátek představení byl lehce mdlý, což ale vůbec nevedilo a naopak to nabývalo na významu, neboť dva bratři a dva vyšetřovatelé se skvěle doplňovali a vyzdvihnout si rozhodně zaslouží výkon Ondřeje Novotného v roli vyšetřovatele Tupolského, jehož dokonale vtipný

přednes své vlastní povídky o malém hluchém retardovaném chlapečkovi na dlouhé železniční trati, v Číně, ve druhé polovině představení, vylepšil reputaci i u diváků, kteří tomuto žánru moc neholdují. Nápadité bylo i využití meotaru při jednotlivých vyprávěnkách Katuriana. Představení bylo silné, smutné, děsivé, humorné, šokující a nezměrně-dalších-přívlastků-si-žádající. A já jsem opravdu rád, že se něco takového na žních objevilo. Dobré divadlo není jen komedie! Ačkoliv rozumím tomu, že po celém dni v náročné práci tohle není ten šálek kávy, který by si obyčejný divák chtěl dopřát.

Mou druhou výbornou si získává Kočovné divadlo Ad Hoc, které dle mého zcela oprávněně vítězí i v diváckém hlasování (pokud jej dnes neočekávaně nepřekoná prostějovský Testosteron). Jejich opera mafia o třech dějstvích – Il Congelatore (Zmrazovač) je přesně ten typ divadla, který většina diváků vyžaduje. Ad hoc, tedy jen pro tento případ, i já zbožňuji operu. Vtipné texty Jana Duchka zaznívají v těch nejznámějších tónech světových hudebních génů. Precizní frázování všech účinkujících, jež jde ruku v ruce s hravým „přebásněním“ a hudebním nastudováním (Lukáš Habanec) leckdy vytváří úchvatnou iluzi, že se písně zpívají v originále. Pěvecky výborně zvládnuté party (především Klára Šídllová a Adam Caha) nepodbízejí k operní karikatuře ani herecké parodii téhož žánru. Příjemným a nepochybně líbivým doplňkem je i malá „stínohra“ za plátnem, kde se střídají sami herci, odkud na pokyny dirigenta (Lukáš Habanec) zaznívá naživo reprodukováná hudba. Jedno z mála představení (ačkoliv paradoxně se to u oper „ani tak moc nebere“), kde dokonce ani tolik nevdávi poměrně výrazná slabina celého souboru – činohra. Hra s jednoduchou zápletkou nabízí prostor pro interpretaci árií a písní, kteréžto celé inscenaci

vévodí, udávají jí směr a především kvalitu. Obrovské díky všem Žňorganizátorům za nezapomenutelný týden a možnost tohoto prostoru pro mou maličkost. Nelízejte zmrzlino, neserte Dona, a kdyby něco, vzpomeňte si na zelené prasátko a třeba vám zase bude, kurva, hej.

Viděli jste 12. Klášterecké divadelní žně

Osoby a obsazení

Výběr představení: Zdeňka Nyklíčková, Jan Milota

Grafika, plakáty: Miroslav Nyklíček
Inspektor hlediště: Michal Rambousek
Znělka žně: Dan Rukavička, Jiří Tříška, Jan Valta

Doprovodný program

Scénář: Zdeňka Nyklíčková
Režie: Miroslav Nyklíček
Hráli: Zdeňka Nyklíčková, Václav Štauber, Jan Škach, Miroslav Nyklíček, Michal Rambousek, Olga Rambousková, Dita Hlaváčová, Václav Polda, Kateřina Poldová, Zuzana Ježková, Jan Valta, Kateřina Pilská, Karel Svoboda

Moderace programu: Štěpán Malast
Moderace besed: Jan Milota, Michal Rambousek
Statistika, divácká anketa: Michal Rambousek
Žňoviny: Zdeňka Nyklíčková, Miroslav Nyklíček,
Fotograf: Štěpán Malast, Jan Valta
Distribuce Žňovin: Saša Pilský, Michal Rambousek, Václav Štauber

Erotické pomůcky:

Péče o soubory

Gastronomie: Zuzana Ježková, Věra Škachová, Jan Škach, Jan Valta
Technika: Saša Pilský, Jan Škach
Ekonomika: Květuše Hlaváčová

Obsluha piana: Pavla Rathnerová
Pečení koláčků: Kateřina Mokříšová
Všudypřítomnost: Jan Škach, Saša Pilský

Jevištní manipulace: Zdeňka Nyklíčková, Miroslav Nyklíček, Miroslav Nyklíček ml., Alena Nyklíčková, Ondřej Manojlín, Jan Škach, Václav Štauber, Michal Rambousek, Olina Rambousková, Dita Hlaváčová, Věra Hlaváč, Karel Svoboda, Václav Polda, Kateřina Poldová, Zuzana Ježková, Jan Valta, Kateřina Pilská, Miša Tomanová, Lída Urbanová, Zuzana Ježková, Věra Škachová, Štěpán Malast, Hanka Malastová, mimo Oswalda Jústla (dále jen kolektiv KLAS)

Výzdoba KD: viz. kolektiv KLAS (mimo Oswalda Jústla)
Úklid výzdoby: viz. kolektiv KLAS (snad s Oswaldem Jústlem)

Dále spolupracovali:
Obsluha v kavárně: Manželé Střihavkovi a kolektiv Jiří Tříška, Antonín Novotný, Martin Smotlacha, Vojtěch Korn, Antonín Trejbal, dvě paní šatnářky

Patroni představení: Kateřina Mazánková, Miroslav Bilík, Ivan Dimun, Josef Suchý, Dana Herzigová, Vlastimil Platil, Petr Hybner

Poděkování: Ústeckému kraji, Městu Klášterec nad Ohří, Josefu Suchému, televizi FOCUS, Kláštereckým novinám,

Zámek Klášterec nad Ohří, p.o.
Kulturnímu zařízení Kadaň

Zvláštní poděkování: Honza Valdhans

Ještě zvláštnější poděkování: Všem zúčastněným souborům, sto padesáti osmi vystupujícím hercům a technikům a dvěma kojencům v jejich řadách

Nejzvláštnější poděkování: Zhruba tisícovce návštěvníků letošních Kláštereckých divadelních žně.

Titulky: S úctou Jan Milota, předseda sdružení KLAS

